

# Full diocesà

12 de febrer del 2023

## Cap a una cultura del trobament

Francesc Conesa, bisbe de Solsona



Estimats germans:

Un tret característic d'una cultura impregnada de la fe cristiana és la seva capacitat de generar processos de trobament. El papa Francesc parla molt sovint de la importància de propiciar i afavorir una cultura així. Aquesta cultura entén que les diferències entre els éssers humans no tenen per què conduir a enfrontaments entre ells, sinó que poden servir per a enriquir-se mútuament. Les diferències poden ser complementàries i il·luminadores. La clau és escoltar l'altre, encara que no l'entenguem del tot, i deixar-nos il·luminar per ell. Això no significa pas perdre la pròpia identitat, però sí que exigeix estar disposat a donar cabuda a l'altre. «Fins les persones que puguin ser qüestionades pels seus errors tenen alguna cosa a aportar que no ha de perdre's» (EG 236). L'ideal que el Sant Pare proposa és la «unitat en la diversitat» i la seva imatge és el políedre, que té moltes facetes, molts costats, però tots formant una unitat carregada de matisos.

És important que aquest ideal es faci cultura i sigui una passió compartida. Com diu Francesc, «parlar de "cultura del trobament" significa que com a poble ens apassiona

intentar trobar-nos, buscar punts de contacte, estendre punts, projectar alguna cosa que inclogui tothom. Això s'ha de convertir en desig i en estil de vida» (FT 216).

L'Església, encoratjada per la fe en Jesucrist, ha d'afavorir la trobada entre els homes i els pobles, entre les diverses tradicions i creences. Davant la temptació de fer una cultura de murs, alimentada per l'individualisme, nosaltres hem de treballar per generar processos de trobament, a fi que totes les persones tinguin un lloc en la societat. És essencial que hi quedin també integrats els descartats, els oblidats, aquells a qui generalment no veiem ni escoltem.

Finalment, cal estendre aquesta cultura a nivell internacional, propiciant el coneixement recíproc dels pobles i la recerca comuna de vies de desenvolupament i de pau. Concloc amb una nova citació del pontífex: «Cada un de nosaltres és cridat a ser un artesà de la pau, unint i no pas dividint, extingint l'odi i no conservant-lo, obrint les sendes del diàleg i no aixecant nous murs. Dialogar, trobar-nos per instaurar en el món la cultura del diàleg, la cultura del trobament» (Discurs 30-9-2013).

# «El qui s'enfadi amb el seu germà, serà reu davant el tribunal»

Diumenge VI durant l'any / Cicle A

## Lectura del llibre de Jesús Fill de Sira

Si tu vols, guardaràs els manaments; ets tu qui has de decidir si et mantindràs fidel. Tens al davant foc i aigua: pren el que tu vulguis. L'home té al davant la vida i la mort: li donaran allò que voldrà. La saviesa del Senyor és gran; el Senyor és molt poderós i tot ho veu. Els ulls de Déu veuen el que ell ha creat; ell coneix tot el que fa cadascú. No mana a ningú que faci el mal ni autoritza ningú a pecar.  
(15,15-20)

## Salm responsorial

Feliços els qui segueixen la llei del Senyor.  
[118]

## Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, als qui tenen una fe prou madura, sí que els ensenyem una saviesa, però una saviesa que no és del món present ni dels dirigents, que estan a punt de ser destituïts, sinó la saviesa enclosa en el pla que Déu s'ha proposat, amagada fins ara, però que abans de tots es temps Déu ja tenia decidida, perquè sigui la nostra glòria. Cap dels dirigents del món present no l'havia coneguda, perquè, si l'haguessin coneguda, mai no haurien clavat a la creu el Senyor de la glòria. Però, tal com diu l'Escriptura: «Cap ull no ha vist mai, ni cap orella no ha sentit, ni el cor de l'home somniava això que Déu té preparat per als qui l'estimen», però a nosaltres, Déu ens ho ha revelat per obra de l'Esperit, ja que l'Esperit tot ho penetra, fins al més profund de Déu.  
(2,6-10)

## Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: [«No us penseu que jo vinc a desautoritzar els llibres de la Llei i dels Profetes. No vinc a desautoritzar-los sinó a completar-los. Us ho dic amb tota veritat: Mentre durin el cel i la terra, no passarà per alt ni la lletra més menuda, ni el tret més insignificant dels llibres de la Llei. Tot es complirà. Per tant, aquell que deixi de complir un dels manaments més petits, i ensenyi els altres a fer el mateix, serà tingut pel més petit en el Regne del cel; però aquell que els compleixi i ensenyi a fer-ho, serà tingut per gran en el Regne del cel.]

Jo us dic que si no sou més justos del que ho són els mestres de la Llei i els fariseus, no entrareu pas al Regne del cel.

»Ja sabeu que als antics els van manar: "No matis", i tot-hom que mati, serà reu davant el tribunal. Doncs jo us dic: El qui s'enfadi amb el seu germà, serà reu davant el tribunal. [El qui digui al seu germà una paraula de menyspreu, serà reu davant el Sanedrí, i el qui l'insulti, acabarà al foc de l'infern. Per això, ni que et trobis ja a l'altar, a punt de presentar l'ofrena, si allà et recordes que un teu germà té alguna cosa contra tu, deixa allà mateix la teva ofrena, i ves primer a fer les paus amb ell. Ja tornaràs després, a presentar la teva ofrena. Si algú et porta al jutjat, mentre hi aneu, enteneu-vos de seguida, abans no et posi en mans del jutge, i el jutge en mans dels guardes, i et tanquin a la presó. T'ho dic amb tota veritat: Un cop allà, no en sortiries que no haguessis pagat fins l'últim cèntim.] [...]  
(5,17-37)

«Si allà et recordes que un teu germà té alguna cosa contra tu, deixa allà mateix la teva ofrena, i ves a fer les paus amb ell»

## L'esperit de la llei

Carles Riera i Fonts, pvre.

Jesús no ve a desautoritzar la llei antiga, com alguns podien pensar. Ve a completar-la, i ens ensenya a interpretar-la descobrint-hi l'esperit que l'anima.

En comptes d'anul·lar-la, la perfecciona. No sols és prohibit matar el germà, sinó també menysprear-lo, insultar-lo, renyir-hi. No sols és interdit cometre adulteri, sinó també malmirar una dona amb absència d'amor. No sols no hem de jurar en fals, sinó fins i tot jurar *tout court*, comproment-hi Déu, implicant-lo en el jurament, pretenent de situar-nos al seu nivell.

Cal corregir els mals hàbits tallant-los en sec. La manera de veure les coses: l'ull que fa caure en pecat; la mà que voldria acaparar-ho tot (fer mans i mànigues per apropiari-nos del que no ens pertany).

Hem de reorientar el pensament: ens apropem a Déu aprenent de Jesús. Fer les paus amb el germà és primer que presentar l'ofrena a l'Altíssim. I no únicament en casos d'odi declarat, sinó fins i tot quan hi ha simple manca de sol·licitud o mera indiferència envers l'altre. I ni que nosaltres no ens sentim responsables del desacord!

La llei més autèntica, més completa és la de l'amor. («Amb amor és obeït qui ajuda el pobre i consola l'afligit.»)

Tals actituds, de bracet amb la llei, tracen el veritable camí vers la pau!



### La imatge



La nostra consciència ens diu que hem de fer el bé i evitar el mal. Déu, precisant més, assenyala allò que és essencial en els deu manaments donats a Moisès, gravats en les taules de pedra. Jesús completa i aprofundeix la Llei de Déu. El Sermó de la Muntanya n'és un bon compendi. Ell és el Mestre i el model que hem de seguir.

Moisés i les taules de la llei (1648).  
Philippe de Champaigne



## Agenda

Lit. hores: Setmana II

### 13 dilluns

— Sant Benigne, prev. mr.

Gn 4,1-15.25/Salm 49/Mc 8,11-13

### 14 dimarts

— Sant Ciril, mjo. i Metodi, bisbe, germans i copatrons d'Europa

— Sant Valentí de Roma, prev. i mr.

— Sant Valentí, bisbe i mr. a Sant Benet de Bages

Ac 13,46-49/Salm 116/Lc 10,1-9

### 15 dimecres

— Sant Faustí i Jovita, germans mrs.

— Sant Claudi de la Colombière, jesuïta

Gn 8,6-13.20-22/Salm 115/Mc 8,22-26

### 16 dijous

— Santa Juliana de Nicomèdia, vg. mr.

Gn 9,1-13/Salm 101/Mc 8,27-33

### 17 divendres

Els set fundadors de l'ordre dels Servites

— Sant Ròmul, mr.

Gn 11,1-9/Salm 32/Mc 8,34-9,1

### 18 dissabte

— Santa Bernardeta Soubirous, vident de Lourdes

He 11,1-7/Salm 144/Mc 9,2-13

### 19 diumenge VII / Cicle A

— Santa Àlvar de Còrdova

Lv 19,1-2.17-18/Salm 102/1C 3,16-23/Mt 5,38-48

## El sentit cristià de la malaltia

Concepció Medina i Molina



Hem de tenir present que la malaltia, en un moment o altre, arribarà a les nostres vides i ens afectarà a tots els nivells: físic, psicològic, espiritual i moral. La medicina pot ajudar a trobar una resposta científica a la malaltia, la pot alleujar, curar, però no podrà mai donar una resposta a les preguntes fonamentals que el patiment, la malaltia o la mort provoquen en el cor de l'ésser humà. En aquests moments de crisi, moltes vegades reflexionem sobre la nostra fe i els nostres valors, atansant-nos a Déu.

I és en aquesta situació de patiment quan ens podem preguntar per què Déu permet que continuï existint la ma-

laltia i el patiment. La resposta ens la pot donar la nostra pròpia fe: la malaltia ens pot ajudar a prendre consciència de la nostra limitació aquí a la terra i la fe ens pot ajudar a viure el patiment amb un sentit diferent, ajudant-nos en els moments complicats. Jesús, en la seva vida terrenal, va tenir predilecció pels malalts, pels qui pateixen, guarint molts malalts que recorrien a ell amb confiança. Aquestes guaricions ens mostren que Jesús és el veritable «Déu que salva». El mateix Jesús ha viscut el patiment fins a la mort en creu, però ha vençut, ressuscitant, el patiment i la mort, per tots nosaltres.

L'Església sempre ha acompanyat la predicació de l'Evangeli amb l'assistència i la cura dels qui pateixen, oferint un acompanyament humà i espiritual als malalts mitjançant la Pastoral de la Salut, on també poden desenvolupar un paper molt important els voluntaris, destacant la seva tasca d'acompanyament als malalts en el seu patiment. El sagrament de la unció dels malalts, instituint per Crist, confereix un do particular de l'Esperit Sant: ajuda el malalt cristià a enfrontar-se a les dificultats de la seva malaltia i el prepara per al pas a la vida eterna.

Els professionals de la salut cristians han de donar també testimoni de la seva fe tenint present el sentit cristià de la vida i la mort, respectant sempre la llei de Déu i posant sempre en acte, si és necessari, l'objecció de consciència.

### «El camí del monjo». Converses amb Ramon Ribera

Avui recomanem aquest llibre escrit per Salvador Giralt arran d'unes converses amb el P. Ramon Ribera, OSB, del santuari del Miracle. Per què va entrar al monestir? Per què es va fer monjo? Què va trobar en aquest estil de vida? Com és el dia a dia d'un monjo? I els ermitans, és el mateix? Les campanes, la rutina, el ritual, el camí, les escriptures, l'aparició del 3 d'agost de 1458, la capella de la Desaparició, el significat del gran retaule barroc...

El Salvador arribava al Miracle amb algunes preguntes preparades; però, a l'hora de la veritat, el que el P. Ramon anava dient generava noves preguntes i els duia per camins insospitats. Potser algunes de les qüestions semblaran ingènues o infantils. A vegades es refereixen a les petites coses de cada dia, a alguns detalls minúsculs. El camí interior relaciona el més gran amb el més petit, el que és a tocar amb l'intangible. No hi ha distincions.





## Trobada anual de Mans Unides

### Mans Unides

El dia 21 de gener va tenir lloc a Berga la trobada anual de Mans Unides. Malgrat el fred que feia, tots els grups comarcals, voluntaris i preveres hi van poder participar de manera presencial, per primera vegada després de la pandèmia.

En aquesta trobada, que s'esqueia prop de l'inici de la nova Campaña de Mans Unides que aquest any té per lema «Frenar la desigualtat és a les teves mans», es va donar informació sobre la campanya i es presentaren els comptes i projectes del 2022, novament aconseguits.

El senyor bisbe va acompanyar-los durant la segona part fent la cloenda de la trobada, que acabà amb un dinar tots plegats.

Recordem que aquest diumenge dia 12 es fa la col·lecta de Mans Unides, una de les millors maneres de col·laborar en els projectes d'enguany: l'erradicació del treball infantil i la promoció de l'emprenedoria a Rajabari (Índia); i l'empoderament de dones i noies adolescents en vint-i-quatre pobles de l'estat d'Uttar Pradesh (Índia). També s'hi pot col·laborar fent-se soci, amb donacions, amb voluntariat i amb els «testaments solidaris», una opció per a continuar ajudant després d'aquesta vida.

### Pelegrinatge a Terra Santa: Israel i Jordània

Enguany es torna a organitzar un pelegrinatge a Terra Santa (Israel i Jordània), del 4 al 14 de juliol. L'itinerari d'aquests onze dies de viatge serà el següent:

- 4 de juliol: Barcelona-Tel Aviv-Galilea.
- 5 de juliol: Natzaret, basílica de l'Anunciació i Canà.
- 6 de juliol: Mar de Galilea, muntanya de les Benaurances i Cafarnaüm.
- 7 de juliol: Tiberíades-Tabor-Jericó-Jerusalem. Bany al Mar Mort.
- 8 de juliol: Hort de les Oliveres, basílica de la Nativitat.
- 9 de juliol: Viacrucis, Sant Sepulcre, barri jueu i Mur de les Lamentacions.
- 10 de juliol: Muntanya de Sió, església de la Dormició i Cenacle.
- 11 de juliol: Jordània, Petra.
- 12 de juliol: Petra, la ciutat rosada.
- 13 de juliol: De Petra a Jerusalem.
- 14 de juliol: Tornada a Barcelona.

Per a més informació: Mn. Carles Pubill (tel. 93 869 10 45, c/e carlespubill@hotmail.com) i també a [www.bisbatsolsona.cat](http://www.bisbatsolsona.cat)



# L'agenda 2030, la JMJ i la posició de la Santa Seu

El nunci pronuncia una aclaridora intervenció a Barcelona



Els Objectius de Desenvolupament Sostenible són 17 metes globals interconnectades i dissenyades per a ser, en les seves paraules, un «pla per a aconseguir un futur millor i més sostenible per a tots». Foren aprovades per una majoria de 193 països l'any 2015 en l'Assemblea General de les Nacions Unides i tenen com a objectiu realitzar-se abans del 2030. Aquests objectius foren posteriorment (2017) detallats en mesures més concretes (unes 169).

Des de diferents sectors s'han criticat aquests objectius, car en realitat són la imposició d'una neo-religió globalista, que suplanta la sobirania de les nacions i que pretén imposar l'avortament, la ideologia de gènere i el control poblacional. L'agenda 2030, segons els mateixos, amaga interessos d'enginyeria social per a imposar una ideologia determinada i una nova concepció de l'ésser humà.

En el mateix sentit, s'ha vist amb preocupació que la JMJ de Lisboa presenti, en la seva carta de compromís, com un dels seus objectius adherir-se a aquesta agenda 2030. Després de les crítiques, la referència a l'agenda 2030 en la JMJ ha quedat més reduïda i s'ha matisat que es promouen aquests objectius sempre d'acord amb la interpretació de la Santa Seu, fent referència a una nota signada per Bernardito Auza, ara nunci a Espanya i llavors observador

permanent davant les Nacions Unides i que encapçalà la delegació vaticana en el procés de negociació de l'agenda.

«L'Agenda 2030 és un clar senyal que, malgrat les diferències en algunes àrees, la comunitat internacional s'ha unit i ha refermat el seu compromís d'erradicar la pobresa en totes les seves formes i dimensions i de garantir que tots els nens, dones i homes del món tindran les condicions necessàries per a viure en veritable llibertat i dignitat», s'afirma en aquesta nota, que inclou molts aclariments i reserves, que, entre altres qüestions, fan referència al respecte a la sobirania nacional i a la vida des de la seva concepció fins a la seva fi natural.

A més, la Santa Seu entén la referència al gènere com a «criteri biològic, identitat masculina i femenina», recordant les paraules del papa Francesc sobre els perills de la «ideologia de gènere» que nega la rellevància del sexe biològic, masculí i femení, en opinar que existeix una gran quantitat de «gèneres» basats en les percepcions subjectives.

D'altra banda, pel que fa a la salut reproductiva, la Santa Seu rebutja que inclogui l'avortament o l'accés a l'avortament, la subrogació materna o l'avortament selectiu per sexe, com també l'esterilització. A més, subratlla que no poden recolzar mètodes de planificació familiar que separin fonamentalment les dimensions essencials de la sexualitat, és a dir, els elements unitius i procreatius de l'acte conjugal entre espòs i esposa. Les decisions morals i responsables sobre el nombre de fills i l'espaiament dels naixements pertanyen als pares, els quals han d'estar lliures de tota coerció i pressió de les autoritats públiques, incloent-hi qualsevol informació demogràfica que pugui induir temor i ansietat sobre el futur.

En una recent conferència a la Universitat Abat Oliba de Barcelona, el nunci Auza ha afirmat que l'Agenda 2030 té el perill, tantes vegades advertit pel papa Francesc, de «colonització ideològica», com una lògica que lesiona l'autonomia de les nacions receptors. «S'estableix un nexa directe entre l'aprovació d'ajudes i l'adopció d'ideologies.» D'aquesta forma, es produeix una «imposició de models de vida» aliens a la cultura del país.

# Avui, col·lecta de la 63a Campanya contra la Fam

Mans Unides

La desigualtat s'ha convertit en la major amenaça i el major desafiament a nivell mundial. Per a moltes persones, pensar en desigualtat i en fam és pensar en un repte impossible, un problema sense solució davant el qual no es pot fer res. Des de Mans Unides volem fer un tomb a aquesta idea per bandejar-la de la nostra ment i deixar la solució en mans de cadascun de nosaltres. Perquè, quan parlem d'ajudar, tots usem un element comú, les mans, un element molt poderós i amb molta força, tant físicament com metafòricament, que és símbol principal i essència de la nostra organització.

Per això, la imatge triada per a acompanyar-nos en aquest any 2023 mostra unes mans en blanc i negre: fortes, que transmeten tendresa i ens conviden,

al mateix temps, a allargar les nostres als germans més vulnerables. I és que, per a fer front a la desigualtat, totes les mans sumen, totes compten i totes són necessàries i poden ajudar a curar aquesta xacra.

Amb el lema i la imatge d'aquesta campanya volem fer una crida a la societat per a lluitar per la dignitat i promoure un món on tots valgum el mateix i ningú no quedi enrere. Volem que la societat uneixi les seves mans a les nostres per a posar fi a la desigualtat i a la fam.

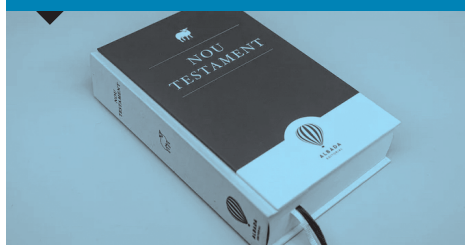
Perquè el combat contra la desigualtat sols és possible des de la convicció que el futur de les desigualtats no és cosa dels altres, sinó que depèn de cadascun de nosaltres, i és a les nostres mans.



El llibre

## El Nou Testament,

Traducció de Ferran Blasi i Javier Jarne



Editorial Albada

19,95 euros

Traducció del grec al català feta per Ferran Blasi i Javier Jarne, amb anotacions d'experts teòlegs i d'autors clàssics d'espiritualitat.

Deia Joan Sales a Marius Torres: «Déu va viure entre nosaltres fet un vagabund com tots, rodolant a l'atzar dels camins i vivint de caritat. [...] He arribat a un punt que ja no puc creure més que en el Déu-trinxeraire de Galilea, que baixà del Cel per ensenyar-nos que l'únic camí que duu a la glòria passa pel sofriment; un Déu d'infanteria, en una paraula.» En la seva meditació de l'Evangelí, Joan Sales descobreix aquest Jesús trinxeraire. Agustí d'Hipona veu en Jesús «algú més íntim que allò meu més íntim». Joan Pau II hi troba un Jesús que té «la veritat darrera i definitiva sobre l'home». Potser és per això que la inspiració divina ha volgut que les escenes dels evangelis siguin tan cinematogràfiques i quedin tan a l'abast de la imaginació: perquè es pugui esdevenir una trobada personal amb Jesús, un contacte vital i decisiu com els de Joan Sales, Agustí o Joan Pau II.



Celebrem

# Jornada Mundial del Malalt

Mn. Joan F. Casals i Cubinsà, consiliari de l'Hospitalitat de Lurdes

Aquest dissabte dia 11 de febrer és la Jornada Mundial del Malalt, amb el lema «Ocupa't d'ell». També el mateix dia se celebra la Festa de la Mare de Déu de Lurdes. Parlem avui amb Mn. Joan F. Casals i Cubinsà, consiliari de l'Hospitalitat de Lurdes i durant uns quants anys delegat diocesà de Pastoral de la Salut.

## **Vostè fa uns anys que és el consiliari de l'Hospitalitat de Lurdes, quina és la tasca que dur a terme l'Hospitalitat?**

La família hospitalària té com a missió acompanyar els malalts, familiars i pelegrins a la Mare de Déu de Lurdes, font de gràcia i salut espiritual per a tots. Tenim dos eixos centrals en el nostre apostolat: la gruta de França i la de la Nou a la nostra diòcesi. Dos llocs on trobem la Mare per a poder-li confiar les nostres necessitats sota la advocació de Lurdes. Un, en el mes de juny, pelegrinant conjuntament amb l'Hospitalitat diocesana de Vic durant cinc dies; ens hi coordinem al llarg de l'any per al seu bon funcionament. L'altre, de caire diocesà, el tercer diumenge de juliol. A la tardor, al voltant de Tots Sants, també visitem la Mare de Déu del Miracle. Aquests actes més festius els acompanyem de visites, informacions diverses i la revista conjunta amb la diòcesi de Vic per tal de mantenir un contacte periòdic. Cal pensar que alguns malalts només surten de casa en aquests dies, fet que els comporta un augment de qualitat de vida, i per als familiars i acompanyants, uns dies de descans i de refer forces per a continuar atenent-los.

## **Quina és la vivència dels malalts quan pelegrinen a Lurdes?**

Com tota activitat, comporta un abans, un som-hi i un després. Els dies previs al pelegrinatge són els de la il·lusió d'anar a veure la Mare, de retrobar-se amb tants amics i coneguts i fer noves coneixences, com també les

activitats que es realitzaran. Quan són al santuari, emoció de veure la Verge, explicar-li el que ens preocupa i estimen, participar en els actes, pregar. Quan retornem, amb un cert cansament, perquè hem viscut uns dies intensos, però amb agraïment i estima per tot el que hem fet i per la companyia que hem tingut. I amb ganes de tornar-hi l'any següent.

## **Què és la Pastoral de la Salut i quines activitats promou?**

És l'espai de l'Església que s'ocupa de l'atenció al malalt, als seus familiars i acompanyants, així com de relació amb entitats o institucions que s'ocupen d'ells, i de totes aquelles realitats que es deriven del món del malalt, que van des de l'atenció personalitzada a cada malalt i entorn, perquè ells són els primers, acompanyant-los humanament i sobretot espiritualment. També la pregària, acompanyant a l'església, si és possible, portant la comunió, celebrant els sagraments del perdó i unció, quan se'n sent necessitat... A nivell eclesial, es promou formació sobre acompanyament en la malaltia, als cuidadors, sobre últimes voluntats i testament vital, gestió del dol...

## **Quina creu que és la millor manera d'ajudar i acompanyar els malalts?**

La millor manera d'ajudar i acompanyar tota persona crec que és estimant-la, fent-li confiança. Això demana proximitat, tendresa i ganes de créixer amb ella: compassió. Proximitat perquè se senti integrada en l'ambient on es troba i on té molt a aportar. Tendresa per a respectar la seva llibertat deixant que sigui artífex de la seva història. Compassió per a aprendre a viure i superar-se. Tota relació és escola d'aprenentatge, i més des del món del dolor i la malaltia. Convido tothom a fer-ne experiència!

